

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Coniuges, tam inter opes, quàm inter calamitates posse numerari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

- XI. Ita qui ab Ecclesia, *columna & firmamento veritatis* recesserunt, *in circuitu ambulant*, & vertigine aguntur; vt ipsi se ipsos refutent, & eodem ore recantent, quod cecinerunt: immò opere ipso verba sua retractent. Nam is, qui dixit, esse *peruersam superstitionem, appetere calibatam; que radix & causa fuit ingentium malorum;* is, inquam, ipse Calvinus (teste Beza, in vita eius) annos tantum nouem in coniugio; annos verò se. decim, in viduitate peregit. An non aliter vixit, quam dixit? An non hoc *Deum tentare fuit, contra inditam ab eo naturam?* vt ipse alibi docuit. Cur vxorem non duxit secundam, si caelebs esse non potuit? aut, si potuit, cur calibatam reprehendit? Sed demus, illum, molestias coniugij vitasse, voluptates alibi quæsiuisse, vt lilia mereretur candentibus litteris dorso inscribenda. Nos dicamus, & credamus, matrimonium posse declinari, & vt incommoda eius declinentur, & vt Deo, è S. Pauli doctrina, tantò purius integriusque seruiatur. Quod vel ipse Calvinus fateri coactus, illud *Qui cum vxore est, sollicitus est, que sunt mundi, quo modo placeat vxori, & diuisus est,* sic intelligendum scripsit: *diuisum esse hominem coniugatum, quia partim Deo, partim coniugi se addicat, non sit autem vnus Dei in solidum.* Has igitur aliàsque complures, in matrimonio, causas, penitus inspicere vtile est; simulque Dei, mala coniugum suauiter temperantis, vel iustissimis iudicijs prouidè permittentis æquitate perpendere necessarium; vt & cauti sint, qui de vxore ducenda cogitant; & patientes, qui vxorem malis alitibus duxerunt.

CAPVT XXII.

Bono coniugali statui varia mala annexa, que vel imprudentium querelis, vel stultorum erroribus, vel castis sapientium consilijs causam solent præbere.

I.

Rater agros, & vineas, & prata, & iumenta, ceteraque Mundi & Fortunę bona, & pecuniarum thesauros ac opes, quæ extra hominem sunt, est itidem aliquid æternum, mutuum ab amicis, & maximè à coniugibus auxilium. Quamuis hoc sit vtrique alijs Fortunæ bonis longè coniunctius; cum sint *duo in carne vna*. Hoc in matrimonijs, auxilium nonnulli

nulli tanti aestimant, ut coniuges suos soleant *thesauros* suos nominare. Vnde, teste Plutarcho, etiam vxor Phocionis maritum suum, *suas opes, mundum suum, & thesaurum vocauit*. Et planè magnus est *thesaurus* bene morata vxor, aut vir, qui, ex præcepto Apostoli, *diligit uxorem suam*. Nec desunt, quibus matrimonij concordia est paradysus. Sed si felices coniuges in vnam, infelices in alteram partem velimus separare; longè vtique minor felicitum, maior erit numerus coniugum infaustorum, parentes, amicos, suam stultitiam, & sæpe ipsum quoque Deum accusantium, qui eos in tam miserum statum coniecerit. Magnum enim malum, mala vxor. Est huius experientia illustre exemplum Iob, quem cum Satan percussisset *ulcere pessimo, à planta pedis usque ad verticem eius*, in sterquilinio sedentem, & testa faniem de plagis abradentem, vtique bona vxor consolari debuisset, eiusque vulnera spongijs purgare, fascijs obligare, verbis mitibus refrigerare: nihil horum fecit; sed, velut villaticus canis, è regione stans, eumque identidem allatrans, dixit: *Adhuc tu permanses in simplicitate tua? benedic Deo, & morere*. Vnica vtique talis vxor totam potest domum infestare. Et infestauit sæpe. Vxor Adæ in ruinam fuit: Vxor Tobia in ruinam esse voluit. Pilati vxore vsus est cacodæmon, cum Passionem vellet Christi impedire. Usque ad eò, etiam sub mantelo pietatis, fallacia teguntur; ipsis sæpe femina aris maritos admovent, vt jugulent. Quid enim magis pium poterat videri, quàm Christum liberare, ne occideretur? At non quærebat hoc, per feminam, Orcus, vt Christus à morte, sed ne, per Christum, homines ab æterno exitio liberarentur. Quid si & alia insuper miseria, in coniugijs, accumulentur? Libet eas obiter enumerare, vt, vulneribus patefactis, de medicina cogitare possimus. Nam si Paulus *pronuba verbalocutus est, immò non pronuba, sed animi spiritualis, multò minùs nos detrectabimus de hac re dicere*, ait S. Chrysostr. in

Coloff. 3. 19.

Iob. 2. 7.

S. Chrysostr. in mor. exhort. ser. 20. in ep. ad Ephes.

II.

1. Maior est copia malorum virorum, malarumque feminarum. Quid ergo sperandum erit, si in vnam domum, mensam, coniugium conueniant duo mala,

Vxor pessima, pessimus maritus;

Non 3

cùm